

15. ויקן דוד
17. את הגורן ואת הבקר בכסף
19. שקלים חמשים תני ר' שמעון בן
20. יוחי כתוב אחד
21. אומר ויקן דוד את הגורן ואת הבקר בכסף שקלים חמשים
22. וכתוב אחר אומר ויתן דוד לארן במקום בשש מאות שקלים
23. אלא אמור מעתה חמשים שקלים מכל שבט ושבט הרי שש
24. מאות שקלים ר' אומר בשם אבא יוסי בן דרוסאי כתב אחד
25. אומר ויקן דוד את הגורן וגו' וכתו' אחד אומר ויתן דוד לארון
26. במקום וגו' אלא מקום המזבח בחמשים הגורן בשש מאות שקל
27. אמר ר' אלעזר בן שמוע אנא לאשמעתה מפומיה דאבא חבריה
28. שמעונה מפומיה דאבא ויתן דוד לארנן וגו' אבל הבקר לעולה
29. והמוריגים וכלי הבקר לעצים בכסף שקלים חמשים ויבן
30. דוד שם מזבח ליי וגו' ר' תנחומא ורב ביבי בשם ר' אליעזר בן
31. יעקב נמשלו ישראל כחול מה החול הזה את חופר בו גומא
32. מבערב בשחרית את מוצא אותה שנתמלא מאליה כך כל
33. אותן האוכלוסין שנפלו בימי דוד נתמלאו בימי שלמה הדא
34. דכתיב יהודה וישראל רבים כחול אשר על שפת הים וגו' אמר
35. ר' יהודה בר' סימון אנא לא שמעתה מפומיה דאבא חבריה
36. אינון שמעתה מפומיה דאבא ויעתר יי לארץ ותעצר ת|
37. המגפה מעל ישראל

V

V

^

^

יד ע"ד

1. כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה וגו' ובני יוסף אשר יולד לו
2. במצרים ר' לוי בשם ר' שמואל בר נחמן ראית מימך אדם
3. נותן לחבירו ששים וששה וחוזר ונותן לו אף שלשה והוא מונה
4. אותן שבעים אלא זו יוכבד שהורתה בדרך ולידתה בין החומות
5. והוא מונה אותן שנאמר ושם אשת עמרם יוכבד וגו' ר' לוי
6. בשם ר' שמואל בד נחמן למוד הוא הקב"ה שהוא מונה את
7. השבט הזה עד שהוא במעי אמו הדא הוא דכתיב לידותון
8. בני ידותון גדליהו צרי וישעיהו חשביהו ומתתיהו ששה בפרט
9. חמשה ובכלל ששה אלא זה שמעי שמנאו הקדוש ברוך הוא
10. עד שהוא במעי אמו ואם יאמר לך אדם עשירי שמעי אמור
11. לו עשירי לדוכן ויש אומרין בן דן השלים עמהם בתורתו של
12. ר' מאיר מצאו כתוב ובני דן חושים בני דן חשים הדא
13. הוא דכתיב ויבאו הגלעדה ואל ארץ תחתים חדשו ויבאו דנה
14. יעק וסביב אל צידון ויבאו הגלעדה גרש ארץ תחתים
15. חדשי בית ירם דנה פניים דנה יעק מדה כנגד מדה
16. דן נכנס בצלמוניתו אצל אביו ומתברך בשבעים אלף ובנימין
17. נכנס בעשרה ומתברך בארבעים אלף ויש אומרין סרה בת
18. אשר השלימה עמהן שנאמר ותקרא אשה חכמה וגו' ויקרב
19. אליה וגו' אמרה ליה קצור את ולית את לפום שמך ותמסר
20. ותאמר לאמר דבר ידברו בראשונה אין את בן תורה ואין דוד

21. בן תורה וכן התמו על כן תמו דברי תורה לא כן כתב כי
22. תקרב אל עיר וגו' שמא למלחמה כתב אמר לה ואת מאן את
23. אמרה ליה אנכי שלומי אמוני ישראל אני שהשלמתי מניינם
24. של ישראל במצרים אני היא שהשלמתי נאמן לנאמן יוסף למשה
25. מה את להמית עיר ולא שאני אם בישראל למה תבלע נחלת
26. יי מיד ויען יואב ויאמר חלילה חלילה שני פעמים אלא חלילה
27. ליואב וחלילה לדוד חלילה לדוד וחלילה למלכותו אלא לא
28. כן הדבר כי איש מהר אפרים שבע בן בכרי שמו נשא ידו
29. במלך בדוד אם במלך למה בדוד ואם בדוד למה במלך
30. ר' עזריה בשם ר' יהודה בר' סימון ללמדך שכל מי שמעמיד
31. פניו במלך כאילו מעמיד בתלמידי חכמים על אחת כמה
32. וכמה שהיה דוד מלך ישראל ותלמיד חכם אמר ר' יודן כל
33. המעיז פניו במלך כאילו מעיז פניו בשכינה שנאמר נשא
34. ידו במלך בדוד במלך זה מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך
35. הוא ואחר כך בדוד זה דוד מלך ישראל תנו אותו לבדו וגו'
36. ומנן הות ידעה אלא אמרה כל מאן דמחצף אפיה במלכות
37. בית דוד מרים הוא רישיה מן לעיל מיד ותבוא האשה אל כל
38. העם בחכמתה ומה היתה חכמתה דאמרת ליהון לית אתון
39. שמיעין ביואב לית אתון שמיעין בדוד הידא אומה קמה בהון
40. או האי מלכות קמת קדמיהון אמרין לה ומהו בעי אמרה להון
41. אלף גברין הוא בעי לא טב ליכון למיתן אלף גברין ולא
42. למיחרב מדינתכון אמרין לה כל בר נש ובר נש יהיב לפום
43. מה דאית ליה אמרה להון אנא אזלה ומפייס ליה דלימא דהוא
44. שביק ציבחד עבדת גרמה אזלה ואתי' אמרה להון חמש מאון
45. גברין הוא בעי לא טב למיתן ליה חמש מאון גברי' ולא למיחרב
46. מדינתכון עתדון ליה וחמש מאון גברין אמרה אנא אזלה
47. ומפייסה ליה דילמא דהוא שביק ציבחר עבדת גרמא אזלה

V

^

V

^

טו ע"א

1. ואתיא אמרה להון חד גבר הוא בעי מנכון אמרין לה אי טב
2. קרתא הוא אנן יהבין יתיה ליה אמרה להון אכסנאי הוא ושבע
3. בן בכרי שמו מיד עמדו כל העם ויכרתו את ראש שבע בן
4. בכרי וישליכו אל יואב וגומ' אמר ר' שמואל בר נחמן
5. אמר ר' יונתן מפני מה זכו מרדכי ואסתר לעשות נס זה על
6. ידם מפני אשתו של שמעי אם אביהם שהצילה שני צדיקים מן
7. ההריגה ואלו הן אחימעץ ויונתן בשעה שרדפו עבדי אבשלום
8. אחריהם רצו והכנסו לביתו של שמעי מה עשתה אותה
9. הצדקת הכניסה אותם בתוך הבאר ופירעה את עצמה וישבה
10. על פי הבאר כדי שתציל את שני הצדיקים מן המיתה כיון
11. שנכנסו עבדי אבשלום וראו אותה שהיא מפורעת חזרו
12. לאחוריהם אמרו איפשר שני צדיקים חבוין בתוך הבאר ואשה
13. חשובה כזו מפורעת עליהם מנא לך דהכי כתיב ותקח האשה
14. ותפרוש את המרק על פי הבאר ותשחט עליו חריפות מהו
15. ותשחט עליו חריפות שחירפה וניוולה את עצמה כדי שתציל
16. את שני הצדיקים מן המיתה אמר לה הקב"ה הואיל וביזיתה

17. את עצמך על שני הצדיקים הללו אני אוציא ממך שני צדיקים
18. שיעמדו בפרצותיהן של ישראל ובשבילן אני מציל את ישראל
19. מן ההריגה ערב תשעה באב כל אותם השנים שהיו
20. ישראל במדבר היה כרוז יוצא מלפני משה ומכריז הכל לחפור
21. והלך כל אחד ואחד וחפר קבר לעצמו והיה ילין בו למחר
22. היה הכרוז יוצא ומכריז יבדלו החיים מן המתים ועמדו כולן
23. כיון שראו שעמדו כולן נתייראו ואמרו שמא תעינו בחשבון
24. החדש בלילי עשירי ולנו כל אחד ואחד בקברו למחר עמדו
25. כולן עוד חזרו בלילי אחד עשר וכן בשנים עשר וכן בי"ג
26. וכן בארבעה עשר וכן בחמשה עשר באב וכיון שראו שאין
27. אחד מהן מת ידעו שבטלה הגזרה ועשאוהו יום טוב וכך שנו
28. חכמים לא היו ימים טובים לישראל כחמשה עשר באב
29. וכיום הכפורים וכו'

V

V